

31997L0005

14.2.1997

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 43/25

DIRECTIVA 97/5/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 27 ianuarie 1997
privind transferurile de fonduri transfrontaliere

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Institutului Monetar European,

în conformitate cu procedura menționată în articolul 189b din tratat ⁽³⁾, în lumina textului comun aprobat la data de 22 noiembrie 1996 de către comitetul de mediere,

(1) întrucât volumul plăților transfrontaliere crește continuu pe măsură ce realizarea pieții interne și progresul către uniunea economică și monetară deplină conduc la sporirea schimburilor comerciale și circulației persoanelor pe teritoriul Comunității; întrucât transferurile de fonduri transfrontaliere reprezintă o parte substanțială a volumului și valorii plăților transfrontaliere;

(2) întrucât este esențial ca persoanele și întreprinderile, mai ales întreprinderile mici și mijlocii, să poată efectua rapid transferuri de fonduri în condiții de siguranță și cu costuri mici dintr-o zonă a Comunității în alta; întrucât, în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind aplicarea regulilor comunitare ale concurenței sistemului transferurilor de fonduri transfrontaliere ⁽⁴⁾, crearea unui climat concurențial sporit pentru efectuarea de transferuri de fonduri trebuie să conducă la îmbunătățirea serviciilor și reducerea prețurilor;

(3) întrucât prezenta directivă urmărește să continue progresele făcute în sensul realizării pieții interne, mai ales în ceea ce privește liberalizarea circulației capitalului cu scopul de a realiza uniunea economică și monetară; întrucât

dispozițiile sale trebuie să se aplice transferurilor de fonduri efectuate în monedele naționale ale statelor membre și în ECU;

(4) întrucât Parlamentul European, prin rezoluția din 12 februarie 1993 ⁽⁵⁾ a solicitat elaborarea unei directive a Consiliului care să stabilească norme în domeniul transparenței și al calității efectuării plăților transfrontaliere;

(5) întrucât problemele reglementate de prezenta directivă trebuie să fie abordate separat de problemele sistemice care continuă să fie în atenția Comisiei; întrucât se poate dovedi necesar să se facă o nouă propunere de abordare a acestor probleme sistemice în special problema caracterului definitiv al plății („settlement finality”);

(6) întrucât scopul prezentei directive este de a îmbunătăți serviciile de transferuri de fonduri transfrontaliere și, prin urmare, de a ajuta Institutul Monetar European în promovarea eficienței transferurilor de fonduri transfrontaliere cu scopul de a pregăti a treia etapă a uniunii economice și monetare;

(7) întrucât, în conformitate cu obiectivele stabilite în a doua expunere de motive, prezenta directivă trebuie să se aplice oricărui transfer de fonduri cu o valoare mai mică de 50 000 ECU;

(8) întrucât, având în vedere al treilea paragraf al articolului 3b din tratat și în scopul asigurării transparenței, prezenta directivă stabilește cerințele minime necesare pentru a asigura un nivel adecvat de informare a clienților atât înainte cât și după efectuarea transferurilor de fonduri transfrontaliere; întrucât prezentele cerințe indică și procedurile de soluționare a plângerilor și a procedurilor privind căile de atac puse la dispoziția clienților, ca și toate căile de acces la aceste proceduri; întrucât prezenta directivă stabilește condițiile minime de execuție, mai ales în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor contractuale, la care trebuie să adere instituțiile ce oferă servicii de transferuri de fonduri transfrontaliere, inclusiv obligația de a efectua un transfer de fonduri transfrontalier în conformitate cu instrucțiunile clientului; întrucât prezenta directivă îndeplinește condițiile ce derivă din principiile stabilite de Recomanda-

⁽¹⁾ JO C 360, 17.12.1994, p. 13 și JO C 199, 3.8.1995, p. 16.

⁽²⁾ JO C 236, 11.9.1995, p. 1.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 19 mai 1995 (JO C 151, 19.6.1995, p. 370), Poziția Comună a Consiliului din 4 decembrie 1995 (JO C 353, 30.12.1995, p. 52) și Decizia Parlamentului European din 13 martie 1996 (JO C 96, 1.4.1996, p. 74). Decizia Consiliului din 19 decembrie 1996 și Decizia Parlamentului European din 16 ianuarie 1997.

⁽⁴⁾ JO C 251, 27.9.1995, p. 3.

⁽⁵⁾ JO C 72, 15.3.1993, p. 158.

rea 90/109/CEE a Comisiei din data de 14 februarie 1990 cu privire la transparența condițiilor bancare referitoare la efectuarea de tranzacții financiare transfrontaliere ⁽¹⁾; întrucât prezenta directivă nu aduce atingere Directivei nr. 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor ⁽²⁾;

(9) întrucât prezenta directivă trebuie să contribuie la reducerea perioadei maxime de timp necesare pentru efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier și la încurajarea acelor instituții care au redus deja timpul necesar acestei operațiuni să mențină această practică;

(10) întrucât Comisia, în raportul pe care îl va prezenta Parlamentului European ca și Consiliului în termen de doi ani de la aplicarea prezentei directive, trebuie să examineze în special limita de timp ce trebuie aplicată în absența unei limite de timp convenită între ordonator și instituția sa, ținând cont atât de progresele tehnice cât și de situația existentă în fiecare dintre statele membre;

(11) întrucât trebuie să existe obligația impusă instituțiilor de a rambursa în cazul în care nu se poate finaliza cu succes transferul de fonduri; întrucât obligația de a rambursa impune o răspundere potențială asupra instituțiilor, ceea ce, în absența unei limite de timp, ar putea avea un efect negativ asupra îndeplinirii cerințelor de solvabilitate; întrucât acea obligație de a rambursa trebuie, prin urmare, să se aplice până la suma de 12 500 ECU;

(12) întrucât articolul 8 nu aduce atingere dispozițiilor generale de drept intern conform cărora o instituție are răspundere față de ordonator în cazul în care nu se realizează un transfer de fonduri transfrontalier deoarece s-a comis o eroare la nivelul acelei instituții;

(13) întrucât este necesar să fie tratate în mod distinct, dintre situațiile cu care se pot confrunta instituțiile care sunt implicate în efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier, inclusiv situațiile legate de incapacitatea de plată, situațiile de *forță majoră*; întrucât în acest sens trebuie luată drept bază definiția cazurilor de *forță majoră* de la articolul 4 alineatul (6) din Directiva 90/314/CEE din 13 iunie 1990 privind pachetele de călătorii în circuit, excursii și vacanțe organizate ⁽³⁾;

(14) întrucât în toate statele membre trebuie să existe proceduri adecvate de contestare și căi de atac pentru soluționarea

posibilelor litigii dintre clienți și instituții, folosind procedurile existente când este cazul,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Dispozițiile prezentei directive se aplică transferurilor de fonduri transfrontaliere efectuate în moneda statelor membre și având o valoare de până la echivalentul a 50 000 ECU, care sunt ordonate de alte persoane decât cele menționate la articolul 2 literele (a), (b) și (c) și executate de instituții de credit sau de alte instituții.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „instituție de credit” înseamnă o instituție definită în conformitate cu articolul 1 din Directiva 77/780/CEE ⁽⁴⁾ a Consiliului și include sucursalele instituțiilor de credit, astfel cum sunt definite la a treia liniuță a acestui articol, care sunt situate pe teritoriul Comunității, care au sediul în afara Comunității și care, ca obiect al activității lor, efectuează transferuri de fonduri transfrontaliere;
- (b) „alte instituții” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât instituțiile de credit, care efectuează transferuri de fonduri transfrontaliere ca obiect al activității lor;
- (c) „instituție financiară” înseamnă o instituție definită în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 3604/93 al Consiliului din 13 decembrie 1993, regulament ce specifică definițiile referitoare la aplicarea interdicției cu privire la accesul privilegiat menționat la articolul 104a din tratat ⁽⁵⁾;
- (d) „instituție” înseamnă o instituție de credit sau o altă instituție; în sensul articolelor 6, 7 și 8, sucursalele unei instituții de credit amplasate în diferite state membre care participă la efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier se consideră instituții distincte;
- (e) „instituție intermediară” înseamnă o instituție care nu aparține nici ordonatorului, nici beneficiarului și care participă la efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier;

⁽¹⁾ JO L 67, 15.3.1990, p. 39.

⁽²⁾ JO L 166, 28.6.1991, p. 77.

⁽³⁾ JO L 158, 23.6.1990, p. 59.

⁽⁴⁾ JO L 322, 17.12.1977, p. 30, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 95/26/CE (JO L 168, 18.7.1995, p. 7).

⁽⁵⁾ JO L 332, 31.12.1993, p. 4.

- (f) „transfer de fonduri transfrontalier” înseamnă o tranzacție efectuată la inițiativa unui ordonator prin intermediul unei instituții sau al unei sucursale pe care o are într-un stat membru, cu scopul de a pune o sumă de bani la dispoziția unui beneficiar dintr-o instituție sau dintr-o sucursală a acesteia dintr-un alt stat membru; ordonatorul și beneficiarul pot fi una și aceeași persoană;
- (g) „ordin de transfer de fonduri transfrontalier” înseamnă o instrucțiune necondiționată, dată sub orice formă direct de către un ordonator unei instituții pentru a efectua un transfer de fonduri transfrontalier;
- (h) „ordonator” înseamnă o persoană fizică sau juridică care ordonă efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier către un beneficiar;
- (i) „beneficiar” înseamnă destinatarul final al transferului de fonduri transfrontalier pentru care se disponibilizează fondurile respective într-un cont la care acesta să aibă acces;
- (j) „client” înseamnă ordonatorul sau beneficiarul, după caz;
- (k) „rata de referință a dobânzii” înseamnă o rată a dobânzii care reprezintă compensarea și care este stabilită în conformitate cu normele stabilite de statul membru în care este situată instituția care trebuie să plătească clientului compensarea;
- (l) „data acceptării” înseamnă data îndeplinirii tuturor condițiilor cerute de instituția respectivă în privința ordinului de transfer de fonduri transfrontalier și de care este legată existența unei acoperiri financiare adecvate ca și de informațiile necesare pentru executarea ordinului.

SECȚIUNEA A II-A

TRANSPARENȚA CONDIȚIILOR PENTRU EFECTUAREA TRANSFERURILOR DE FONDURI TRANSFRONTALIERE

Articolul 3

Informațiile prelabile cu privire la condițiile de efectuare a unui transfer de fonduri transfrontalier

Instituțiile trebuie să pună la dispoziția clienților efectivi și potențiali toate informațiile necesare despre condițiile de efectuare a transferurilor de fonduri transfrontaliere, atât în scris cât și prin mijloace electronice, dacă este necesar. Aceste informații trebuie să includă cel puțin:

- precizări privind perioada de timp necesară pentru ca, în executarea unui ordin de transfer de fonduri transfrontalier dat instituției, fondurile să fie creditate în contul instituției beneficiarului; începutul acestei perioade trebuie să fie clar indicat;
- precizări privind timpul necesar, în cazul recepționării unui transfer de fonduri transfrontalier, pentru ca fondurile creditate în contul instituției să fie creditate în contul beneficiarului;

- modul de a calcula comisioanele și spezele care trebuie plătite de către client instituției, inclusiv rata acestora, după caz;
- data valorii care a fost aplicată de instituție, după caz;
- detalii privind procedurile de contestare și căile de atac aflate la dispoziția clientului, precum și modalitățile de a avea acces la acestea;
- precizări cu privire la cursurile de schimb de referință folosite.

Articolul 4

Informațiile ulterioare efectuării unui transfer de fonduri transfrontalier

Cu excepția cazurilor în care clienții renunță în mod expres la acest lucru, instituțiile trebuie să le furnizeze clienților informații clare în scris și în format electronic, după caz, într-o formă ușor accesibilă, după efectuarea sau recepționarea unui transfer de fonduri transfrontalier. Aceste informații trebuie să includă cel puțin următoarele:

- o referință care să permită clientului să identifice transferul de fonduri transfrontalier;
- suma inițială a transferului de fonduri transfrontalier;
- suma totală a comisioanelor și spezelor bancare care trebuie plătite de către client;
- data valorii care a fost aplicată de instituție, după caz.

În cazul în care ordonatorul a precizat că toate comisioanele pentru transferul de fonduri transfrontalier trebuie să fie suportate, total sau parțial, de către beneficiar, acesta din urmă trebuie să fie informat de către propria sa instituție.

În cazul în care s-a convertit o anumită sumă de bani, instituția care a făcut această conversie trebuie să informeze clientul cu privire la cursul de schimb folosit.

SECȚIUNEA A III-A

OBLIGAȚIILE MINIME ALE INSTITUȚIILOR CU PRIVIRE LA TRANSFERURILE DE FONDURI TRANSFRONTALIERE

Articolul 5

Angajamente specifice ale instituției

Cu excepția cazului în care instituția nu dorește să stabilească relații de afaceri cu acel client, orice instituție trebuie, la cererea clientului privind efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier cu specificații date, să prezinte un angajament cuprinzând timpul necesar pentru efectuarea acestui transfer de fonduri, precum și comisioanele și spezele de plătit, în afară de cele legate de cursul de schimb folosit.

Articolul 6

Obligațiile privind perioada de timp necesară

(1) Instituția ordonatorului trebuie să efectueze respectiv transfer de fonduri transfrontalier în decursul perioadei de timp convenite cu ordonatorul.

În cazul în care limita de timp convenită nu este respectată sau, dacă nu există o asemenea limită de timp, la sfârșitul celei de-a cincea zile bancare lucrătoare ce urmează după data la care a fost acceptat ordinul de transfer de fonduri transfrontalier, fondurile nu au fost creditate în contul instituției beneficiarului, instituția ordonatorului trebuie să îl despăgubească pe acesta din urmă.

Despăgubirea constă în plata unei dobânzi calculate prin aplicarea ratei dobânzii de referință la suma transferului de fonduri transfrontalier pentru perioada care începe de la:

- sfârșitul limitei de timp convenite sau, dacă nu există o asemenea limită de timp, la sfârșitul celei de-a cincea zile bancare lucrătoare ce urmează datei la care a fost acceptat ordinul de transfer de fonduri transfrontalier, până la
- data la care fondurile sunt creditate în contul instituției beneficiarului.

La fel, în cazul în care faptul că transferul de fonduri transfrontalier nu se efectuează în limita de timp convenită, sau, dacă nu există o asemenea limită de timp, înainte de sfârșitul celei de-a cincea zile bancare lucrătoare de la data acceptării ordinului de transfer de fonduri transfrontalier este imputabil unei instituții intermediare, aceasta este ținută să despăgubească instituția ordonatorului.

(2) Instituția beneficiarului trebuie să pună la dispoziția beneficiarului suma care rezultă ca urmare a efectuării transferului de fonduri transfrontalier în limita de timp convenită cu beneficiarul.

În cazul în care limita de timp convenită nu este respectată sau dacă nu există o asemenea limită de timp și la sfârșitul acelei zile bancare lucrătoare ce urmează zilei în care fondurile au fost creditate în contul instituției beneficiarului, fondurile nu au fost creditate în contul beneficiarului, instituția beneficiarului îl va despăgubi pe acesta din urmă.

Despăgubirea constă în plata unei dobânzi calculate aplicând rata dobânzii de referință la suma ce rezultă din transferul de fonduri transfrontalier pe o perioadă de timp de la:

- sfârșitul limitei de timp convenite sau, dacă nu există o asemenea limită de timp, sfârșitul acelei zile bancare lucrătoare ce urmează zilei în care fondurile au fost creditate în contul instituției beneficiarului până la
- data la care fondurile sunt creditate în contul beneficiarului.

(3) Nici o despăgubire nu este datorată, în conformitate cu alineatele (1) și (2), în cazul în care instituția ordonatorului sau, după caz, instituția beneficiarului poate stabili că întârzierea este imputabilă ordonatorului, respectiv beneficiarului.

(4) Dispozițiile alineatelor (1), (2) și (3) nu aduc nici o atingere celorlalte drepturi ale clienților sau instituțiilor care au participat la executarea unui ordin de transfer de fonduri transfrontalier.

Articolul 7

Obligația de a efectua transferul de fonduri transfrontalier în conformitate cu instrucțiunile

(1) După data acceptării ordinului de transfer de fonduri transfrontalier, instituția ordonatorului, orice instituție intermediară, precum și instituția beneficiarului sunt obligate să efectueze transferul de fonduri transfrontalier pentru întreaga sumă, cu excepția cazului în care ordonatorul a precizat că beneficiarul suportă, în tot sau în parte, costurile transferului de fonduri transfrontalier.

Dispozițiile primului paragraf nu aduc atingere posibilității instituției beneficiarului de a percepe o taxă de la beneficiar legată de administrarea contului său, în conformitate cu regulile și uzanțele existente. Cu toate acestea, o asemenea taxă nu poate fi folosită de instituție pentru a evita plata obligațiilor impuse de paragraful menționat.

(2) Fără a aduce atingere oricărei alte pretenții ce poate fi formulată, în cazul în care instituția ordonatorului sau o instituție intermediară a făcut o reținere din suma transferului de fonduri transfrontalier, încălcând astfel dispozițiile alineatului (1), instituția ordonatorului trebuie să transfere, la cererea ordonatorului, fără nici un fel de alte rețineri și pe cheltuiala sa proprie, suma reținută beneficiarului cu excepția cazului în care ordonatorul nu solicită ca acea sumă să-i fie transferată lui.

Orice instituție intermediară care a efectuat o reținere, încălcând astfel dispozițiile alineatului (1), trebuie să transfere suma reținută, fără nici o altă reținere și pe cheltuiala sa proprie, la instituția ordonatorului sau, în cazul în care o cere instituția ordonatorului, la beneficiarul transferului de fonduri transfrontalier.

(3) În cazul în care încălcarea datoriei de a executa ordinul de transfer de fonduri transfrontalier în conformitate cu instrucțiunile ordonatorului a fost cauzată de instituția beneficiarului, fără a prejudicia orice alte pretenții ce pot fi formulate, instituția beneficiarului trebuie să aibă răspunderea să transfere beneficiarului, pe cheltuiala sa proprie, orice sumă care a fost greșit reținută.

Articolul 8

Obligația pe care o au instituțiile de a returna fondurile în cazul în care nu se efectuează transferul de fonduri transfrontalier

(1) În cazul în care, după ce un ordin de transfer de fonduri transfrontalier a fost acceptat de instituția ordonatorului, sumele respective nu sunt creditate în contul instituției beneficiarului, fără a aduce atingere oricăror altor pretenții ce pot fi formulate, instituția ordonatorului trebuie să transfere ordonatorului contravaloarea transferului de fonduri transfrontalier, până la concurența sumei de 12 500 ECU, la care se adaugă:

- dobânda calculată prin aplicarea ratei dobânzii de referință la valoarea transferului de fonduri transfrontalier, pentru perioada cuprinsă între data emiterii ordinului de transfer de fonduri transfrontalier și data creditului,

și

- taxele legate de transferul de fonduri transfrontalier plătite de ordonator.

Aceste sume trebuie să fie puse la dispoziția ordonatorului în termen de paisprezece zile bancare lucrătoare ce urmează datei la care acesta și-a formulat cererea, cu excepția cazului în care transferuri de fonduri au fost efectuate între timp în contul instituției beneficiarului.

O asemenea cerere nu poate fi formulată înainte de expirarea limitei de timp convenită între instituția ordonatorului și ordonator pentru executarea ordinului de transfer de fonduri transfrontalier sau, dacă nu există o asemenea limită de timp, înainte de expirarea limitei de timp stabilită la articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf.

În mod similar, fiecare instituție intermediară care a acceptat un ordin de transfer de fonduri transfrontalier are obligația de a returna fondurile implicate în transferul de fonduri transfrontalier pe propria sa cheltuială, inclusiv toate costurile și dobânzile aferente, instituției care i-a dat instrucțiunile de a executa acel ordin. În cazul în care transferul de fonduri transfrontalier nu a fost efectuat din cauza unor erori sau omisiuni din instrucțiunile date de această instituție, instituția intermediară trebuie să se străduiască, pe cât posibil, să returneze suma implicată în transferul de fonduri.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care transferul de fonduri transfrontalier nu a fost efectuat din cauza faptului că nu a fost executat de către o instituție intermediară aleasă de instituția beneficiarului, aceasta din urmă are obligația de a pune fondurile la dispoziția beneficiarului până la concurența sumei de 12 500 ECU.

(3) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care transferul de fonduri transfrontalier nu a fost efectuat din cauza unor erori sau omisiuni în instrucțiunile date de ordonator instituției sale sau din cauza neexecutării transferului de fonduri transfrontalier de către o instituție intermediară aleasă în mod special de către ordonator, instituția ordonatorului, ca și alte instituții implicate trebuie să se străduiască pe cât posibil să returneze suma implicată în transferul de fonduri.

În cazul în care suma a fost recuperată de instituția ordonatorului, aceasta are obligația de a o transfera ordonatorului. Instituțiile, inclusiv instituția ordonatorului, nu au obligația, în acest caz, de a returna taxele și dobânzile acumulate și pot reține costurile ce rezultă din recuperare în cazul în care se specifică astfel.

Articolul 9

Cazul de forță majoră

Fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 91/308/CEE, instituțiile care participă la efectuarea unui transfer de fonduri transfrontalier sunt eliberate de obligațiile stabilite de prezenta directivă în cazul în care pot invoca motive de forță majoră, adică împrejurări anormale și neprevăzute, în afara controlului persoanei care le invocă și ale căror consecințe nu au putut fi evitate în pofida tuturor diligențelor relevante pentru aceste dispoziții.

Articolul 10

Soluționarea litigiilor

Statele membre trebuie să se asigure că există proceduri de contestare și căi de atac adecvate și eficiente pentru soluționarea litigiilor între ordonator și instituția acestuia sau între beneficiar și instituția acestuia, folosind procedurile existente când este cazul.

SECȚIUNEA A IV-A

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 11

Punerea în aplicare

(1) Statele membre trebuie să adopte actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 14 august 1999. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor acte cu putere de lege și ale actelor administrative pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 12

Raportul înaintat Parlamentului European și Consiliului

În decurs de cel mult doi ani de la data punerii în aplicare a prezentei directive, Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive, raport însoțit, după caz, de propuneri de revizuire.

În lumina situației existente în fiecare dintre statele membre și a evoluțiilor tehnice care au avut loc, acest raport trebuie să se ocupe, în special, de problema limitei de timp prevăzută la articolul 6 alineatul (1).

*Articolul 13***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

*Articolul 14***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 ianuarie 1997.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. M. GIL-ROBLES

Pentru Consiliu

Președintele

G. ZALM
